

.....AKILDAKİ ŐEY.....

Gözlerini açtığında hiçbir Őey hatırlamıyordu. Neredeydi, neden buradaydı, nasıl gelmişti buraya, hatta kendi adı neydi?

Beyni bu sorularla çatlayacak gibiydi. Burası bambaŐka bir ülke olmalıydı. Binalar sokaklar çok baŐkaydı. İnsanlar anlamadığı bir dil konuşuyordu. Yoksa yıllardır burada yaşıyordu da onu da mı unutmuştu.

Zihni daha da bulanıklaştı, beyni dayanılmaz derecede zonkliyordu. Ne olmuştu da bu haldeydi, buradaydı. Bundan bir hafta kadar önceydi.....

KreŐe çocuğunu almaya gitmişti. Çok dalgındı. Őirketteki toplantılar, olumsuzluklar kafasını çok karıştırmıştı. Ama aklında tek Őey vardı. Onun ne olduğunu biliyor ve hiç kimseye söylemiyordu. Memleketine gitmek için iki bilet aldı. Uçağı bindi ve oturdu. Hala beyni cevaplarını bulamadığı sorularla doluydu. Uçak hareket etti.

Annesini çok özlemişti. Tabi Almanya'yı da. Birden aklına kardeŐi geldi. KardeŐini de çok özlemişti. Telefonu çalıyordu ve kardeŐi arıyordu. Telefonu açtı. KardeŐi "abla" dedi. Sonra telefon kapandı. Merakları daha da arttı.

5 saat sonra Almanya'ya ulaşmıştı. Annesine kavuşmuş olmasının sevinci içindeydi. Telefonu tekrar çaldı. Yabancı bir numaraydı. Açtığında İzmir' deki bir hastaneden arıyorlardı. KardeŐi beyin kanaması geçirmişti ve yoğun bakımdaydı. Hemen annesini de alıp İzmir'e yola çıktılar. Annesi ağlıyordu. Kendisi de çok endişeliydi. Ama annesini teselli etmek zorundaydı.

Sonunda İzmir'e geldiler. KardeŐinin yattığı hastaneye doğru yola çıktılar. Hastaneye geldiklerinde kardeŐinin hayatını kaybettiğini söylediler. Sesler kulağında yankılanıyordu. Kulakları uğulduyordu. Gözleri kararıyordu. Bayılmıştı.

BÜŐRA AVCI

9/A 177

DURSUNBEY ANADOLU İMAM HATİP LİSESİ